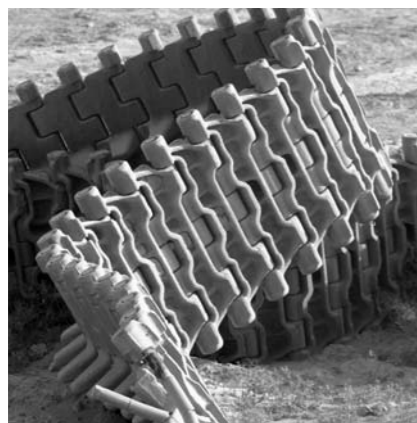

Motståndet

– decentraliserat men effektivt

Ockupationen av Irak strider mot folkrätten. Angriparna har gjort sig skyldiga till vad som i Nürnbergdomarna betecknades som "det värsta av alla brott, brottet mot freden", och är därmed krigsförbrytare. Motståndet mot ockupationsmakten har stöd i FN-deklarationen och andra internationella konventioner. Det är även legalt enligt islamsk lag.

DEN IRAKISKA motståndsrörelsen bekämpar ockupationsstyrkorna framgångsrikt. Den är sammansatt av flera organisationer, som förenas av den gemensamma målsättningen att driva ut ockupanterna för att det irakiska folket själva ska kunna avgöra sin framtid.

USA-alliansens invasion av Irak i mars 2003 blev ingen promenadseger. Mycket hårda strider utkämpades innan ockupationen fullbordades, och övergick omedelbart till väpnat motstånd när ockupationen var ett faktum.

Motståndet hade förberetts sedan länge. Vapendepåer hade placerats ut i hela landet och pengar fördelats. "Det finns mer ammunition i Irak än någon annanstans jag har varit i hela mitt liv och det går inte att kontrollera", erkände generallöjtnant John Abizaid när han tog över USA:s centralkommando i juli 2003.

Samma år sade befälhavaren över de multinationella styrkorna Ricardo Sanchez att "det irakiska motståndet verkar mer sofistikerat och kapabelt än man förutspått".

Motståndsrörelsen valde att inte ta striderna mitt i Bagdad utan att övergå till gerillakrigföring på egna villkor.

Iraks geografi underlättar inte motstånd. Det finns varken skogar eller berg att dra sig tillbaka till. Inte heller finns naturliga basområden i grannländerna. USA har dessutom låtit hugga ner befintliga träd som frukt- och dadelträd i stora områden. Motståndet vore inte möjligt utan folkligt stöd och förankring.

I BÖRJAN FANNS HUNDRTALS motståndsgupper. De har efterhand minskat i antal. Många har utvecklats och vuxit och flera har samlats i motståndskoalitioner. En

enandeprocess pågår, men tar tid och sker inte heller utan konflikter. Det finns nationalistiska, militära från den gamla armén, religiösa patrioter, baathpartister, nasserister, panarabister och kommunister i de olika motståndsgupperna. Dessutom alla de vanliga människor som fått nog av att se sina släktingar föras bort och torteras. Stöd kommer även från många klaner. Utbildade tekniker och specialister av olika slag hjälper motståndsrörelsen.

Ännu finns inget enat kommando, men en ganska gemensam syn på situationen återspeglas som regel hos de olika koalitioner och grupperna: USA måste villkorlöst lämna Irak. USA-koalitionen måste betala krigsskadestånd för den förstörelse och skada de åsamkat Iraks folk sedan 1990. Alla lagar och avtal som dikterats av ockupationsmakten strider mot internationell lag och ska bort. Alla politiska fångar ska frigges. Motståndsrörelsen förespråkar demokrati och flerpartisystem. Även de flesta religiösa organisationer förespråkar en sekulär stat i Irak. Motståndsrörelsen fördömer attentat riktade mot civila.

Motståndsgenerationernas aktioner runt om i landet samverkar. De olika grupperna är ofta lokalt förankrade och kämpar på sin hemmaplan. Några rör sig över större områden. Den decentraliserade organisationen försvarar USA:s försök att förgöra motståndet.

DET STORA AMERIKANSKA krigsmaskineriet är skakat. Efter fem års ockupation har den amerikanska truppstyrkan nått "all time high" – växlande mellan 160 000 och 169 000 soldater. Den näst största kontingenten i Irak är privatanställda säkerhetsagenter som utgör en armé av legosoldater. Enligt GAO, den amerikanska kongressens

"Det amerikanska angreppet på Irak i mars 2003 är antagligen det värsta internationella brott begått efter det andra världskriget, det är horribelt att tänka att själva basen i FN-stadgan, aggressionsförbudet nu kränkts av USA, detta är en absolut skam för mänskligheten."

SVERKER ÅSTRÖM F.D KABINETTSEKRETERARE

Rätten till motstånd

■ ■ Rätten till självbestämmande, nationellt oberoende, territoriell integritet, nationell enighet och självständighet utan extern inblandning har fastslagits i olika FN-organ inklusive säkerhetsrådet, generalförsamlingen, kommissionen för mänskliga rättigheter med flera. Principen för det nationella självbestämmandet uttrycks inte minst genom att göra motstånd mot kränkningar av den rätten. Rätten att göra väpnat motstånd mot en ockupationsmakt finns formaliserad i olika delar av folkrätten. Till exempel i Generalförsamlingens resolution 3070 från november 1973 som handlar om rätten till självbestämmande för koloniala länder och folk: "legitimiteten hos folkens kamp för befrielse från kolonial och utländsk överhöghet och främmande underkuvande genom alla tillgängliga medel, inklusive väpnad kamp."

■ ■ Generalförsamlingen påminde om underkuvade folks rätt i resolution 42/22 från 1987, där man uttalar "dessa folks rätt att strida för detta mål [självbestämmande] och söka och mottaga stöd."

revisionskontor, uppgår dessa till 48 000, troligen betydligt fler.

Ännu fler av de minst 180 000 "privata entreprenörer" som arbetar på kontrakt med den amerikanska regeringen och Pentagon är på olika sätt indragna, till exempel som förhållningsledare i fängelser och som lastbilsförare av militärkonvojer.

Trots denna ständiga upptrappning går det dåligt för USA. Ett helsidesreportage i Dagens Nyheter i höstas belyste det amerikanska krigsmaskineriets svårigheter i Irak, men undvek att nämna att dessa svårigheter beror på motståndsrörelsen. Genom att titta om motståndet gör media händelseutvecklingen obegriplig.

■ ■ Amerikanska generaler medger nu i samband med en konferens i Bagdad den 10 mars att USA "ligger efter Iraks rebeller taktiskt i ett krig som de säger är den största utmaningen sedan Korea för 50 år sedan." Högre officerare säger att "Det är förödande nu att världens enda supermakt drivs tillbaka av några 10 000-tals lätt beväpnade irreguljära trupper som har utvecklat metoder som kan förstöra militärfordon och flygplan för mångmiljardbelopp." (The Guardian 070311).

■ ■ Den 17 augusti i fjol rapporterade New York Times att 70 procent av de 1666 bomber som sprängdes i Irak i juli var riktade mot de USA-ledda styrkorna, 20 procent mot de irakiska säkerhetsstyrkorna och 10 procent drabbade civila.

► **MOTSTÅNDETS TAKTIK** har hela tiden förfinats från enkla vägbomber (Improvised Explosive Devices, IED), ibland utlösta med leksaksfjärrkontroller, till sofistikerade bomber som sprängs på långt avstånd. När helikoptrar och hjälpkonvojer närmar sig, sprängs nya IED. Inte ens stora baser som Taji och Falcon Base går säkra. Gröna zonen har varit och är under ständig attack trots att den är en enda jättstor befäst bas. Helikoptrar och flygplan skjuts ner: 67 stycken sedan 2003 till januari 2008 enligt Brookings Institute. Ett mycket stort antal stridsvagnar har gjorts till skrot i effektiva och modiga motståndstakter.

Över 90 procent av alla attacker i Irak riktar sig mot USA-alliansen och dess kollaboratörer medan den svenska pressen enbart talar om de hemiska attackerna riktade mot civila. Dessa tjänar ockupationsmaktens intressen och gör livet för irakier än mer outhärdligt.

Det är motståndsrörelsens riktade attacker som får det amerikanska krigsmaskineriet att vackla.

Motståndsrörelsen är mot delningar av landet och mot den sektarism och etniska rensning som utgår från ockupationen och

de krafter som samarbetar med dem. Den så kallade "sunnitriangeln" är ett påfund av USA. Det finns inga etniskt rena områden i Irak och motståndet lever även hos shiamuslimerna och andra etniska och religiösa grupper. Även i söder och norr finns det starkt motstånd.

Abdallah Suleiman Omary, chef för den politiska avdelningen av 1920 års Revolutions Brigader, framhöll i en intervju i The Guardian 19 juli 2007:

"Vår uppfattning är att det finns två slags folk i Irak: inte sunni och shia, kurder och araber, muslimer och kristna, utan de som är med ockupationen och de som är mot den."

DET NATIONELLA MOTSTÅNDET har anpassat sig till USA:s växlande strategi och taktik med stor skicklighet.

Kvinnorna har en viktig roll i hela den infrastruktur motståndet behöver för att kunna leva som "fisken i vattnet". En av motståndets organisationer har bildat en kvinnobataljon för det väpnade motståndet. Kvinnor sitter fängslade och hotas med dödsdomar anklagade för att göra motstånd mot ockupationen.

Den brittiske generalen och tidigare befälhavaren Sir Michael Rose sade till BBC nyligen att upprorsmännen har rätt att driva USA ut ur sitt land". USA och Storbritannien "måste erkänna nederlag" och sluta slåss i "ett hopplöst krig". "De irakiska upprorsmännen kommer inte att ge upp."

MOTSTÅNDETS FRAMGÅNGAR har mötts av "the Surge", upptrappningen, det vill säga kraftig upptrappning med fler amerikanska soldater och ett fruktansvärt bombkrig, parallellt med typiskt koloniala metoder för att splittra och härska.

Kampen för geopolitisk kontroll av Mellanöstern kräver en demoniserad fiende för att USA:s folk ska acceptera ännu större nedskärningar av välfärden till förmån för "det globala kriget mot terrorism". Med hänvisning till 11 september-attentaten i New York har Bushadministrationen utsett al Qaida till huvudfienden. President Bush hotar: "Besegrar vi inte terroristerna i Irak, får vi kriget på New Yorks gator".

Al Qaida kännetecknas förutom retorik riktad mot USA av en intolerant religiös uppfattning och impopulära försök att upp-
rätta en islamsk stat. De anklagas ofta för attentat mot civila.

Nätverket al Qaida kom till Irak med ockupationen och stöds ekonomiskt från utlandet. USA behöver dem i kampen mot motståndsrörelsen och för att vända det irakiska folkets ilska från ockupanterna till al Qaida och få världsoinionen att blanda ihop motstånd med medveten

terror mot civila.

USA skyller på al Qaida för att motivera slakt på civila och angrepp mot motståndsrörelsen. Under den nu pågående offensiven mot den historiska staden Mosul där motståndet är starkt, talar USA bara om al Qaida.

EN SÄRSKILD ROLL SPELAR den så kallade al Sawa-rörelsen, "väckelseråden" m.fl., vars lokala shejker, kriminella och desperata män i behov av pengar har köpts för 300 dollar/månad som verktyg i kampen mot den utpekade huvudfienden "al Qaida". Att "först bekämpa al Qaida och sedan USA" kan ha lockat en del. Ren tvångsrekrytering förekommer också.

Inom dessa grupper pågår såväl avhopp och inbördes strider som strider med regeringstrupper.

Dr Muthana al Dari från Muslimska lärda förbundet (AMSI), den främsta sunnimuslimska organisationen, säger i en intervju att väckelseråden "byggdes upp för att betjäna ockupationen" och att de "befinner sig nu i gungning". AMSI uppmanar motståndets organisationer att ta steg mot enighet och motstå ockupanternas

splittringsförsök.

USA försöker splittra motståndsrörelsen och avleda dess kamp genom att vända den mot olika företeelser som dyker upp. Motståndsrörelsen utformar sin taktik för att koncentrera krafterna på huvudfienden.

"I ockuperade länder uppstod under andra världskriget motståndsrörelser. De ökade i styrka och betydelse ju hårdare ockupationsmakten for fram. Att aktivt delta i motståndsrörelsen kräver mod och goda nerver."

CIVILFÖRSVARSTYRELSENS BROCHYR "OM KRIGET KOMMER" FRÅN 1961.

"Varje angrepp mot rikets frihet och självständighet skall mötas med vapen. Varje meddelande att motståndet skall uppges är falskt. Sverige vill försvara sig, kan försvara sig och skall försvara sig".

CIVILFÖRSVARSTYRELSENS BROCHYR "OM KRIGET KOMMER" FRÅN 1952.

Grupperingarna inom motståndsrörelsen har olika taktik gentemot al Qaida. Öppna strider mellan motståndsrörelsen och al Qaida har förekommit, men också tal om dialog med de unga irakiska män som lockas av rörelsens pengar och retorik.

LÅNGT IFRÅN ALLA attentat som tillskrivs al Qaida är emellertid deras verk. Brittiska och amerikanska agenter har vid några tillfällen avslöjats ligga bakom sprängdåd mot civila.

USA har en lång tradition av kontraterror: I olika strategidokument, som "Victory in Iraq" från 2005, står det svart på vitt att kontraterror är ett alternativ. Det är samma metoder som USA praktiserade med Phoenixprogrammet i Vietnam. Döds-skvadronsexperten John Negroponte var ambassadör i Irak under två år.

Även den israeliska underrättelsetjänsten Mossad, känd för att lönmörda politiska motståndare, har kontor i Irak och landets gränser står öppna för infiltration från USA-allierade regimer eller regimer med egna intressen, däribland Iran.

Förhandlingar med Iraks grannländer kommer inte att återge Irak dess självständighet.

Världen måste "stödja det irakiska folket genom att försvara folkkrätten" säger Abu Mohamad som representerar den Patriotiska nationella och islamska fronten i ett öppet brev till det internationella samfundet.

SIGYN MEDER

En vanlig dag

Det var en vanlig dag

Soldaterna var från den 101:a Luftburna divisionen
Deras jobb var att vakta en checkpoint
Men denna dag hade de tråkigt

Det var i Mahmudiya
söder om Bagdad, den 12:e mars 2006

Deras namn Paul Cortez, James Barker, Jesse Spielman,
Bryan Howard och Steven Green

De satt på sin bas, spelade kort
och drack sprit
Tiden gick långsamt

Menige Green kläckte idén
Varför inte "knacka araber"?
De andra höll med
De satte på sig masker och gick på stan

Flickan Abeer Qasim Hamza al-Janabi var fjorton år gammal
Hon var duktig i skolan
och av sin far och mor
kallades hon "duvan"
Nu stod hon utanför sitt hus
och höll sin far i handen
Det var en vanlig dag

Soldaterna kom från ingenstans
De tog tag i Abeer och hennes pappa
och släpade in dem i huset
De kunde inte försvara sig

Soldaterna skiljde på far och dotter
De slog på deras armar och händer med sina gevärskolvar
för att de skulle släppa varandra
Pappa, och mamma som också fanns i huset
med deras yngsta dotter
som var sex år,
knuffade de in i ett sovrum

Green slog dem med gevärskolven för att de grät
Han höll vakt i dörren

Sergant Cortez slet kläderna av Abeer
och tryckte henne mot golvet
medan Barker höll hennes armar i ett hårt grepp

Abeer var stark för sin ålder
Hon höll ihop sina knän med all styrka hon kunde uppbåda
Det var som en övernaturlig styrka
Men soldaterna var många
och de våldtog henne
medan de slog och sparkade henne över hela kroppen

Från sovrummet hördes flera skott
Menige Green kom ut
Han sa: "Dom är döda"

Nu var det hans tur
Han våldtog Abeer som inte orkade göra motsånd längre
När hennes mamma, pappa och syster dog
var det som att hennes styrka dött med dem

När Green hade våldtagit Abeer
ställdes han sig upp
och sköt henne flera gånger i huvudet.

Soldaterna hällde bensen över liken
och tände eld på dem

De stack därifrån
och när de var tillbaka på basen
firade de med grillade kycklingvingar - en amerikansk favorit.
Och kanske kall öl.

Det var en vanlig dag i det ockuperade Irak.

MOHAMED OMAR

POET OCH REDAKTÖR FÖR TIDSKRIFTEN MINARET

Motståndet mot USA växer

Bombkriget med upp till 550 flyguppdrag per dag, bland annat från USA:s största flygbas Balad, pågår och ökar ständigt. Det är en medveten strategi. USA kan inte överföra fler soldater till Irak. Fler behövs dessutom i Afghanistan. USA ändrar sin taktik och har låtit upprätta 75 militära utposter bara i Bagdad. Avsikten är att hindra motståndsrörelsen att omgruppera efter en attack när USA tidigare dragit sig tillbaka till sina stora baser. De ska finnas i grannskapet.

USA har också upprättat ett tiotal höga murar runt hela kvarter i Bagdad och staden har etniskt rensats. Detta är den så kallade "säkerhet" USA återoppar att (the surge) bidragit till.

Enligt militära siffror och uttalanden avtog motståndets attacker under slutet av 2007 och USA-administrationen talade om framgångar för "svallvägen" och de nya säkerhetsplanerna och militära åtgärderna.

USA:s ledare pekar på sådana "framgångar" för att slippa uppsplitande opinionsyttringar inför presidentvalet och behålla kontrollen över Irak. Men statistiken talar ett annat språk.

2007 var det dödligaste året för USA, med 901 dödade amerikanska soldater enligt officiella källor. Och drygt 23 000 skadade.

Motståndsrörelsen tar naturligtvis hänsyn till nya förutsättningar och anpassar sitt agerande efter USA:s taktik. Omgruppering är nödvändig liksom anpassning av strategi och taktik.

Enligt Brookings Institute genomfördes under sista kvartalet 2007 omkring 3000 attacker i månaden. Fler amerikanska soldater har dödats i januari 2008 än i december 2007.

I januari 2008 rapporteras om ökade attacker mot ockupationsstyrkorna i Bagdad.

Samtidigt rapporteras om ökad användning av IED, Improvised Explosive Devices. De grävs ner djupare, är svårare att hitta och har ökat i sprängkraft. En nyare och dödligare variant kallad EFP (Explosively Formed Projectiles) kommer till användning. IED är den främsta dödsorsaken för amerikanska soldater. Brookings Institute angav 27 januari IED som dödsorsak i 56,1 procent av fallen och 39,1 procent i december 2007.

USA har tillsatt en armé av specialister för att bekämpa IED och begär i årets militärbudget ett extra tillägg på 6,4 miljarder dollar bara för att bekämpa IED. Till våldsamma kostnader har USA utvecklat nya typer av stridsvagnar, MRAP, som ska motstå raketer som kan tränga genom pansar. Kriget kostar 10 miljarder dollar i månaden.

Det irakiska motståndet binder upp den amerikanska armén och militära strateger varnar för att USA:s flexibilitet därigenom minskar. Såväl president Bush som en del militära representanter anser att den amerikanska armén måste utökas numerärt. Samtidigt pågår en accelererad privatisering av kriget.

Motståndet enligt officiell statistik:

Juli 2003	19 attacker/dag
Oktober 2006	176 /dag
April 2007	4 500 /månad
Juni 2007	5 335 /månad

SIGYN MEDER

Motståndet är legitimt IrakSolidaritets styrelse uttalade 6 november 2006 föreningens stöd för det folkliga motståndet i Irak.

Föreningen IrakSolidaritets bildades för snart tre år sedan i protest mot kriget och ockupationen av Irak och till stöd för irakiernas självbestämmanderätt. Redan i sin första plattform slog IrakSolidaritets fast stödet till motståndskampen i Irak.

I vårt internationella samarbete har föreningen ställt sig bakom ett uttalande från BRussells Tribunal om motståndets legitimitet.

■ Den USA-ledda ockupationen av Irak har politiskt, militärt, moraliskt och ekonomiskt gått in i en återvändsgränd.

■ Endast det nationella folkliga motstån-

det kan med legitimitet företräda det irakiska folket och den irakiska republiken.

■ Endast det nationellt folkliga motståndet har rätt, och förmåga att staka ut en väg mot fred och stabilitet i landet.

Vi står även gemensamt bakom uttalandet Vägen ut. (The Way out se mer på hemsidan) Det är IrakSolidaritets uppfattning att dessa krav är oerhört viktiga i antikrigsrörelsens arbete. De amerikanskledda styrkorna måste inleda förhandlingar med den irakiska motståndsrörelsen om ett omedelbart tillbakadragande. Det amerikanska folket måste ställa sina ledare till svars för brottet angreppskrig.